

nini, som fallit i Påfwens onåd, blef derifrån utesluten. Dock framlade en honom beskyddande Cardinal den sinrike Planen, hwilken nu står där så förträffeligen utförd, under et annat Namn för Påfwen. Den behagade mycket, Konstnären blef benådad, och arbetet honom updraget. Honom lades i wägen otaliga hinder, men hwilka alla han öfwerman. Det största war, at anskaffa det dertill behöfweliga Watnet. På möjligheten häraf twistade sjelfwa hans Wänner. Dagen kom, på hwilken Påfwen wille taga det fullbordade Werket i ögonsikte. Annu war det öfwertåkt, på det den hel. Fadren först måtte få se det. Han war ganska nöjd dermed, och yttrade blott sit twiswelsmål om möjligheten af watnets anskaffande, emedan han så wäl som hela Rom icke wiste, huru långt Konstnären hunnit i det underjordiska arbetet. Han hade redan åter satt sig i wagnen, när efter gifwen Signal Taket afföll, och alla Utloppen öppnades med en wäldig Knall. Watnet framströmade å alla sidor emot de håpne Åskådarne. Påfwen steg utur wagnen, för at tacka Bernini, och omfamnade honom i hela Menighetens åsyn. Navonna-Platsen war fordom en Circus, som Alexander Severus upbygdt. Des Storlek och Form äro noggrant bibehållne. Näst Peters-platsen är den den störste i Rom, men måstadels omgifwen med usla Byggnader, och tjénar til Mängel-torg för Judar och Antiquarier af sämste Classen.